

மாவைக்கந்தன் புகழ்மாலை

வெளியீடு

திருநூற்ய தழுவிச வெளியீட்டுக் கழகம்

நல்லூர்

அநுசாமணி

க.கு.க.சவாலன்

(அடியார்க்கு அமுதாட்டும் அண்ணல்)

விரோதி வருடம் ஆடி மாதம் 01 ஆம் நாள்

17.07.2009

ஏ
சிவமயம்

மாவைக்கந்தன் புகழ்மாலை

ஆக்கியோன்
இராசையா குகதாசன்
நாயன்மார்கட்டு

வெளியீடு
திருநெறிய தமிழிசை வெளியீட்டுக்கழகம்
நல்லூர்.

அநுசரணை
க. கு. க. சிவபாலன்
அடியார்க்கு அமுதாட்டும் அண்ணல்
விரோதிவருடம் ஆட்மாதம் 01ஆம் நாள்
17.07.2009

நூலின்பெயர்

மாவைக்கந்தன் புகழ்மாலை

யாத்தவர்

இராசையா குகதாசன்

முதற்பதிப்பு

ஆடி 2009

வெளியீடு

திருநெறிய தமிழிசை வெளியீட்டுக் கழகம்
பதிப்புரிமை

மாவையாதீனம்

அருந்தமிழ் மாலைக்கென் சூசிபுரை

ஆத்மீகத்துறையிலும், அறநெறியிலும், வழுவிலா வழியில் நின்று மேம்பாடுற்றமைக்கும், காரணமாக அமைவன், வானுறவுயர்ந்துமழைமுகில் தழுவி, குழல்முழுவதும் பாகரங்களது ஒலி அதிரவுகளை உள்வாங்கி, யிலிரும் ஆலயங்களோதான். ஆலயங்களில் எழும் வேதகீதங்கள், பாடும் பண்ணிசைகள், மனமது இரங்கி முருகன் தாள்பணிந்து வேண்டும் வரங்களது ஓசைகள், இவைதான் குழல் சுற்றுப்புறங்களை தெய்வீக நிலைக்கு ஈர்த்துவிடும். இதனால் செம்மை சார்ந்த நிலையை முன்னெடுக்கும் மாந்தர்களது வாழ்வின் சிறப்பும், அடியார்களது விசனங்கள் தீர்த்து விழுமிய முத்தியை உவந்தளிக்கும் திருவருட்திறன்களும், ஆலயச் சுற்றாடலில்தான் அரும்பும். இதனாற்றான் “ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று” எனப் பெரியோர்கள் ஆற்றுப்படுத்துகிறார்கள்.

பாட்டு என்றால் எதையும் பாடு என்ற நிலையில் அவை பல நூட்பங்களோடு பல்துறைகளிலும் வளர்ச்சிகொண்டு பரம்பலாகி, குழலையும், மனிதமனங்களையும் மாசுபடுத்தி நிற்கின்றது. வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, என்றெல்லாமிருக்கும் இலக்கணம் உதைக்கப்பட்டு, இன்று பாட்டானது தெருவழியே ஊழையிட்டுத்திரியும் ஆதாயிகளது புதியதோர் இலக்கணத்துக்குள் இணைந்து பரவி, நாடும் நரகமாகிறது. பாடும் வாயால் எழும் ஓசைகள் தொகை, வகை, விரி, என விரிந்து நாற்றுக்கு மேலான வடிவங்களைத் தருகின்றது. இசை எனும்போது மந்திரம், மத்திமம், தாரம், என்றெல்லாமிருக்கும் வகைகள் விரல், விருட்டங்கள், மிருகங்கள், பட்சிகள், ஆகியவற்றின் அசைவுகளாலும் சப்தங்களாலும் ஈர்க்கப்பட்டு எழும் ஓசையேயாம். எனவே பாட்டு இசை ஓசை யாவும் இயல்பாகவே புனிதமடைகின்றது. இன்றோ இவையாவும்

புதுப்புது வடிவங்கள் பெற்று, வழிமாறி, நடைதவறி, வெடியோசைகளுக்குள் அமுங்கி யந்திரங்கள், வாகனாதிகள், போன்றவற்றால் எழும் ஒசைகளோடு இணைந்து தெருவெங்கும் இருவுகலாக வினாடிக்கு வினாடி ஏதோ புதுவித ராகரசனையோடு வளர்கிறது. இதனால் மனிதர்களது குணங்களும், சுபாவங்களும், வாழ்வும்கூட மாற்றங்கொண்டு மாசடைகிறது. இதுகூட கலியுகத்தின் மாஸ்புமாகிறது.

இறைவனுக்கு இருநிலைகளுண்டு. ஒன்று இறைவன் மனம், வாக்குக்கு, எட்டாதது உருவ நாமங்களிற்கும் உட்படாதது, அது அதீதமாய் நிற்கும். அது தான் தானாயிருக்கும் சொருபநிலை. மற்றையது தன் சக்தி வடிவமாய், உருவ நாமங்களிற்கு உட்பட்டதாய், எம்பொருட்டு எம்மையே நோக்கி வந்து அருள் தரும் நிலை. இதை “தடஸ்த” நிலை எனப்படுகின்றது. சொருபநிலை இறைவன் அசையாது இருக்கும் நிலையெனில் “தடஸ்த” நிலையானது இறைவன் நமக்காக நம்மைநோக்கி எதிர்வரும் நிலையாகின்றது. இந்த “தடஸ்த” நிலையிற்றான் விநாயகர் சுப்ரமண்யர் முதலான சக்தி வடிவங்கள் நம் வழிபாட்டுக்காக எழுந்தன.

ஒசை, இசை மூலம் தான் திருவருஞுக்குத் துணை தருகின்றது. இன்னிசைக்கிணங்க இனிய சொற்பதங்களோடு இணைந்த தூய ஆசைகட்கிணங்க இறைவன் பாலனாய், விருத்தனாய், குமரனாய், குமரியாய் பற்பல நிலையிலிருந்து எமது பண், ராக, இசைகளோடு இணைந்த கீதங்களால், வயமாகி எம்மை இரட்டவித்தருள்கின்றார் என்பது ஞானிகள் கண்ட தரிசனம். நான்மார்கள் அருணகிரிநாத கவாயிகள் போன்றோரது வாழ்வின் மகத்துவம் சிறப்புற இவ்வாறு நல்லருள் பெற இடமளித்துள்ளது.

“பாடினால் இறைவனையல்லாது பாடோம்” என்பதே பழம்பெரும் புலவர்களது தாகமாக இருந்தன. இதனால்தான் அந்தாதிகள், பிள்ளைத்தமிழ், ஊஞ்சல், என்றெல்லாம் எழுந்தன. இவற்றையனுசரித்து

கொல்லங்கலட்டி பூ.பொன்னம்பலபிள்ளை, மாலை யமகவந்தாதி, மாலை இரட்டை மணிமாலை, ஏழாலை பண்டிதர் மு.கந்தையா, மாவைப் பிள்ளைத்தமிழ், சுன்னாகம் அ.குமாரசாமிப்புலவர் - மாவைப்பதிகம், தென்மயிலை இலக்கண வித்தகர் பண்டிதர் இ.நமசிவாயம் - மாவைப்பதிகம், மாவை இரட்டை மணிமாலை, மயிலிட்டி மயில்வாகனார் - மாவைக்கந்தன் அகவல், குரும்பசிட்டி கணேசையர் - மாவை சுப்பிரமண்ய ஸ்தோத்திரம், கரணவாய் செவ்வந்திநாத தேசிகர் - மாவை மும்மணிக்கோவை, நல்லூர் சரவணமுத்துப்புலவர் - மாவைக்கந்தன ஊஞ்சல், அளவெட்டி வினாசித்தம்பிப்புலவர் - பழனியாண்டவர் ஸ்தோத்திரம், மாவை முருகன், செஞ்சொற்புலவர் மா.குமாரசாமிப்பண்டிதர், கந்தர் மாவை வெண்பா இவ்வாறு நல்ல ஓசை தரும் பாக்களை இயற்றி உலகிற்கு ஈந்து புண்ணியம் பெற்றனர்.

இந்த வரிசையில் இப்போ நாயன்மார்கட்டு இராசையா குகதாசன் - மாவைக்கந்தன் புகழ்மாலை என்ற நூலை அருமையானதோர் சந்தர்ப்பத்தில் வேண்டப்படும் காலநேரத்தில் தகுதியானதோர் சுபகாலத்தில் முருகப் பெருமானது திருக்கார்த்திகைத் தினத்தில் வெளியீடு செய்து உலகிற்குத் தந்துள்ளார். இதுகூட சைவமக்கட்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதந்தான்.

கல்வியறிவு வேறு, ஞான அறிவு வேறு, இது சுவாமி விவேகானந்தர் போன்ற பேரறிஞர்களின் முடிவு. கல்வியறிவு பெறவே பல்கலைக்கழகங்கள் தோற்றந்கொண்டன. ஞான அறிவுக்கு இவை தேவையற்றது. ஞான அறிவை இறைவனருளால் சுயமாகவும் இயல்பாகவும் சரியை, கிரியை, யோக, மார்க்கங்களுடாகப் பெற முடிகிறது. உதவாத பல்கலைக்கழகக் கல்வியறிவு படும் பாடுகளையும் வேதனைகளையும், நாம் கண்டு கொண்டே தான் இருக்கிறோம். அவை பாவகாரியங்களையும் பாதகங்களையும் விளைவிக்கும் ஸ்தாபனமாகிவிட்டது. பஞ்சமாபாதங்களது

விளை நிலமாகவும் அவை வளர்க்கப்படுகின்றன. இது இவ்வாறு அமைய மறுபுறத்தில் அமைதியாகவும் அவன்தாள் வணங்கி அருளாழுதம் பெற்று பொறுமையாக விருந்து ஆச்சிரம - தர்மங்களது துணையோடு ஆலய விழாப் பொலிவுகளைத் தரிசித்து, ஞானசீலராக எவ்ரது உதவிகளுமின்றி பலர் ஞானிகளாக வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் பல்கலைக்கழகங்கள் புகழுயல்வில்லை. எனினும் பிறமத கலாச்சாரங்களைப் பதுங்கிப் பதுங்கி மக்களிடையே புகுத்தி, விடை சிந்தனைகளோடு இணைந்த பாக்களை பாடி திருமூலரால் சிவபூமியெனக் கண்டறியப்பட்ட இங்கு தாங்களும் பெரும் புலவர்களெனப் பாக்களிசைத்து இப்பூமியில் அலைகிறார்கள்.

இவர்களைப்பற்றி

இதெந்தோர் பிள்ளைப்பாண்டியன் இங்கில்லை
குறும்பியளவாய்க் காதைக்குடைந்து தோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோ வில்லியில்லை
இரண்டொன்றாழுடிந்து தலையிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோ கவியொட்டக் கூத்தனுமில்லை
விளையாடக் கவிதைதனை விரைந்து பாடித்
தெட்டுதற்கோ அறிவில்லாத் துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும் புலவரெனத் திரியலாமே
என முதுபெரும் புலவர் கூறி நகைக்கிறார்.

நல்ல வேளையாக ஆத்மீக உணர்வுகளினால் ஆளப்பட்டு நிற்கும் இராசையா குகதாசன் ஆதியுமந்தமு மில்லா, இறைவனை, பார்வதி பரமேஸ்வரன்து திருவருளால் “முருகன் புகழ்மாலை” யொன்றைத் தொகுத்து இச்சிவபூமியின் கண் விதைத்துள்ளார். செம்மையுடன் செழிப்பானதோர் விதை முருகப்பெருமானை மனதிருத்தி அவரே ஞானசாரியராக அமைந்து இப்புகழ் மாலையைத் தொகுக்க அருள் பாலித்தமை தெளிவாகின்றது. இதுகாலத்தால் ஆற்றிய

பெருந்தர்மசாதனமுமாகிறது. அருணகிரிநாத சவாமிகளது அநுக்கிரகமும் இவரிடம் இணைந்திருக்கிறதென அறிஞர்கள் தரும் சாட்சியமும் துணை நிற்கின்றது. இப்பாமாலைப் பாடல்களைப் பாடப்பாட உள்ளம் நெகிழ்கின்றது. உடல் பூரிக்கிறது. தெய்வ மணங்கமமும் நாடாகவே இதனால் இப்புமி மாற்றம் பெறும்.

இறை மணங்கமமும் திருநாடாகவும், அறவுணர்வும், அருளுரையும் விளைந்த நாடாகி, மக்கள் தமது சமய வாழ்வினை முன்னர் புனிதமாகவே முன்னெடுத்து இனப்பெரு வாழ்வைப் பெற்றனர். ஆனால் இன்னோ உலோகாயதங்கள் புகுந்து விட்டன. காரணம் ஞானம் சிறிது சிறிதாக மறைகிறது. இலகு தமிழால் இன்கவையோடு இனிதே பாடி, இறையுணர்வுகளை உடலினுள் ஏற்றி, திருவருள் பெறும் வாய்ப்பைத் தரக்கூடிய பாக்கங்கும் இல்லை. இவ்வேளையிற்தான் நாயன்மார்க்ட்டு இராசையா குகதாசன் அவர்கள் திருவருட்துணை கொண்டு மாவைக்கந்தன் பாமாலையை இச்சிவபூமியின் கண் குட்டுகிறார். அருமையானதோர் படைப்பென அறிஞர்களது முடிவு இவர் நன்றாக நீரேழி வாழ வேண்டுமென சைவமக்கள் பிரார்த்திக்கின்றார்கள்.

மாவைக்கந்தன் இராசையா குகதாசன் அவர்கட்டு,

சகலசௌபாக்கியங்களையும் தரல் வேண்டும்மென்று யானும் பிரார்த்தித்து ஆசீர்வதிக்கின்றேன்.

மகாராஜீ

க.து. ஷண்முகநாதக்குருக்கள்

ஆதீன கர்த்தா - பிரதமகுரு

மாவையாதீனம்,

மாவிட்டபுரம்,

தெல்லிப்பழை.

பாடவெனப் பணித்த பாட்டுடைத்தலைவன் மாவைமுருகன்.

யாழ்ப்பாணம் நல்லுாரின் கிழக்கே உள்ள ஓர் சிறிய கிராமம் நாயன்மார்கட்டு. ஒரு காலத்தில் சோதிடத்திலும் வைத்தியத்திலும் கல்வியிலும் சிறந்து விளங்கியபதி. அடியேன் பிறந்த வாழ்ந்த வாழப்போகும் ஊர். அறுபத்திமூன்று நாயன்மார் பேரில் மடமமைத்து அழுதளித்துப் பெற்றுக்கொண்ட பெயர் இது. அதனால் தானோ அறியேன் திருமுறைகளின் மேல் அளவுகடந்த பற்று. முறையாகச் சங்கீதமோ பண்ணிசையோ பயிலாவிட்டாலும் இறைவன் கேட்டு முகஞ்சுமிக்காத அளவுக்காவது சுமாராகத் தேவாரம் பாடுவேன். வேதஸ்தோத்திரத்தின் வரியைத் திரும்பச் சொல்லுவதில்லை. அதேபோல் அடியேனும் திருமுறை தோத்திரவரிகளை இறைவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும் போது ஒருதரத்தின் மேல் உச்சரிப்பதில்லை.

அருள்மிகு மாவைக்கந்தன் உற்சவத்தொருநாள் அமைதியாக ஒருபக்கத்தில் நின்ற என்னைப்பார்த்துக் குருவானவர் “நீர் பாடுமன்” என்றார். வேறுயாரையோ சொல்கிறாரோ என்றினைத்துத் திரும்பிப் பார்க்கிறேன். உம்மைத்தான் “நீர் பாடும்” என்கிறார். சுதாகரித்துக் கொண்டு பாடிப் பிரசாதமாகக் காளாஞ்சியும் பெற்றுக் கொண்டேன்.

இறைவன் உண்டு புண்ணிய பாவமுண்டு இம்மை மறுமை யுண்டு என்ற நாவலர் உரைகளை ஆழப்படித்திருந்ததாலோ என்னவோ இறைவன் ஏதோ வழியில் என்னைப்பணிகொள்ள விழைகின்றார் என்பது மட்டும் என்மனதில் தெள்ளத் தெளிவாகப் படிந்து விட்டது. எவ்வாறு பணிகொள்ள விழைகின்றான் என்பதை அவனே உணர்த்தினாலன்றி யாரறிவார்? என்று அமைதி கொண்டேன். இவை நடந்தது ஆடி மாதம்.

ஆவணிமாதம். சைவப்ரிபாலன் சபையின் மாதாந்தக் கூட்டம் நடந்து முடிந்தது. தலைவர் சைவப்புலவர் வல்லிபுரம் கந்தசாமி. அடியேன் உபதலைவர். சைவப்புலவர் அவர்கள் கே. கே. எஸ் வீதியில் உள்ள சாந்தையர் மடம்பிள்ளையார் கோவில் தலைவராகவும் அப்போது கடமை யாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவர் தம்பி ஓர் உதவி என்றார். சொல்லுங்களையா என்றேன். முன்றுநாளில் “சதுரத்தி”வருகின்றது வழமையாத் தேவாரம் படிப்பவர் வரமுடியாத சூழ்நிலை. குறைநினையாமல் எனக்காக வந்து அன்றைய உற்சவத்திற்குத் தேவாரம் பாடமுடியுமா? என்றார். இறைவன் திருவளம் அதுவென்றால் மறுக்கமுடியுமா? வருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு ஆடி மாதம் பலஆண்டுகளாக நான்துரிசிக்காத மாவிட்டபுரம் ஆலயத்தில் எனக்கு ஏற்பட்ட ஆனந்த அநுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறேன். முழுவதையும் செவிமடுத்த அவர் ஓர் புன்மறுவலுடன் விடைப்பகர்கின்றார். என்னே ஆச்சரியம்! குருக்கள் என்ன சொன்னார் திருப்பிச் சொல்லும் என்றார். “நீபாடுமன்” என்றேன். அதுவே மாவை முருகனின் கட்டளை. அதைப்பறிந்து கொள்ளாதது உம்பிழை என்றார். உமக்குத்தான் புகழ் கைவருமே. அவன் புகழைப் பாடிவிடும் என்றார் அதுவே முருகன் “நீபாடுமன்” என்று குருவின் மூலம் உணர்த்தியுள்ளான் என்று எம்பெருமான் திருவளக் குறிப்பை அடியேனுக் கறிவித்தார். இதையுணர்ந்து கொள்ளாத மடைமையை எண்ணி நொந்து கொண்டேன். முருகன் திருவிளையாடலை எண்ணி விழிநீ சிந்தினேன். மாவிட்டபுரம் கந்தசவாமி கேட்டதைப் புரிந்து கொள்ளாத மடையனுக்கு வல்லிபுரம் கந்தசாமி உணர்த்திய அந்புத்தை என்னவென்பேன். சிலவற்றைச் சொல்லி விளக்க முடியாது அநுபவத்தால் தான் உணரவேண்டும் அத்தகைய பக்தி அநுபவந்தான் இது.

உருவாயிருந்து மரணப்ரி யந்தம் மட்டுமல்லாமல் அதன்பின்பும் குருவாயிருந்து அருள்பவர் இருவர். ஒருவர் “சொக்கன்” என்றழைக்கப்படும் வித்துவான் க.சொக்கலிங்கம். மற்றவர் உலகறிந்த இனுவை ந.வீரமணி

ஜயர். மற்றவர்களுக்கு எப்படியோ? அறியேன் என்மேல் அளவு கடந்த அன்பும் தோழமையும் உரிமையும் எடுத்துக் கொண்டு வழிநடத்தியவர்கள். பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதே என்று புகட்டியவர்கள்.

இறைவன் மேல் பாடல் எழுதுவதானால் அந்தந்த மாதம் வரும் “சதுர்த்தி”அன்று அமைதியான அதிகாலை நேரம் எழுந்து குளித்து விபூதி தரித்து தூய சிந்தையோடு பிள்ளையாரை மனதிலே தியானித்து அவனருளை வேண்டிக் காப்புச் செய்யுளை எழுதும். பின் எப்போது வேண்டுமோனாலும் நூலை எழுதலாம் என்பார்கள். இவ்வழியைபே அடியேன் திருவூஞ்சல் எழுதுவ தானாலும் இறைவன் மேல் பாடல் எழுதுவதானாலும் இன்றுவரை தவறாது கடைப்பிடித்து வருகின்றேன்.ஆவணி “சதுர்த்தி”க்கு முன்று தினங்களுக்கு முன் இத் திருக்குறிப்பு உணர்த்தப்பட்டதை எண்ணி இன்று வரை வியப்புறு கின்றேன்.

“ஆவணி சதுர்த்தி” அன்று அதிகாலை ஸ்நானம் அநுட்டானம் முடித்து காப்புச் செய்யுளை எழுதி முடித்தேன். பிள்ளையார் கோவில் உற்சவத்திற்குத் தேவாரம் ஒதச்சென்றபோது சைவப் பூலவர் அவர்களிடம் காப்புச் செய்யுளைக் காட்டினேன். முறுவலுடன் பணிகொண்ட வண்ணங்கள் புகழ்ந்து வாழ்த்தினார். பணிநிமித்தம் கொழும்பு வந்து நூலை எழுதிமுடித்தேன்.

அச்சேற்றி முருகன் பாதத்தில் சமர்ப்பிக்க ஆசை.வழிகிடைக்காதா என்று ஏங்கினேன். முருகன் வழி காட்டினார்.என்மேல் பற்றுக் கொண்ட க.கு.க சிவபாலன் மூலம். “அடியார்க்கு அமுதாட்டும் அண்ணல்” என்று திருவாவடு துறையாதீனத்தால் விருது வழங்கிக் கெளரவிக்கப்பட்டவர். பலஆலயங்களின் அண்ணதானப் பணிக்கு உதவுபவர். இப்பணியை நிறைவேற்ற முன்வந்ததும் முருகன் திருவருளே.

மாவை ஆதீனகர்த்தர் மிகு வணக்கத்துக் குரிய “மகாராஜீ” துவண்முகநாதக் குருக்கள் காட்டிய பேரன்பு விளக்குதற் கற்பாறப்பட்டது. அருளாசிச் செய்தி வழங்கியது மட்டுமேல்லாது அடிக்கிருத்திகையன்று பக்கவாத்திய சகிதம் முருகன் புகழ்மாலை இசைக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் ஒவ்வொரு “பூ” ஆண்டவன் பாதத்தில் இட்டு அரசிசிக்க ஏற்பாடு செய்துள்ளார். எம்பெருமான் கிருபையை என்னவென்பேன். அவன் ஆட்டுகின்றான் நாம் ஆடுகின்றோம். அவ்வளவே. அக்குரு மகானின் பாதத்தைச் சிரந்தாழ்த்தி வணங்கி அடியேனை ஆசீர்வதிக்கப் பிரார்த்திக்றேன்.

இந்நால் வெளிவர ஒத்துழைப்பு நல்கிய அன்புள்ளங்கள் குறிப்பாகப் பண்டிதர் வ.பேரின்பநாயகம் வெளியிட்ட நல்லுர் திருநெறிய தமிழிசைக் கழகம் போன்றோர்க்கு என்னறிகள். அவர்களுக்கு மாவைக்கந்தன் நல்லருள் வழங்க வேண்டிப் பிரார்த்தின்றேன்.

கபம்

இல.130/4 ஆம் குறுக்குத்தெரு கொழும்பு 11. நாயன்மார்கட்டு.	அன்பன் இராசையா குகதாசன்.
--	-----------------------------

காப்பு

கரியினுரு வாகி வந்து கனகமுலை மாதி செந்த
 பிடிவடிவ மோட ணைந்த - அருளாலே
 கனவருளை வாரு மைந்து கரமதுட னேபி றந்து
 கரிமுகவ னாகி நின்று - அருள்கோனே!
 பெரியடுவ னாதி யெங்கும் புகழுப்புர வீக வல்லி
 புனையுபதி மாவை நின்ற - முருகோனின்
 புகழுதனை யோதி யிந்த புலையனிவ னேனும் கந்தன்
 பெருவடிய தேய டைந்து - நிதம்வாழ
 விரிதமிழை வாரி யென்றும் பெருகுநிதி யாக வெந்தன்
 விழையுமுள மேபு குந்து -தரவேணும்
 விதிவழிய தேயு முன்று விரைகளல தேம றந்த
 வினையனவன் மீதி ரங்கி - வரவேணும்
 பரிவொடுன தானி ணைந்து பணியுமடி யாரு ணின்று
 பகருமிட ரோட வென்றும் - அருளாயோ?
 பரவரச மாது கந்த பரமபத மேவ முங்கு
 பதியெனுமிம் மாவை நின்ற - பெருமானே

நால்

பக்திக்கரை சொட்டப் பதமதை யாச்சித்திடு தத்தைப் பரிமுகம்
 விட்டிட்டவ ஸிட்டப் படிமுக - மருள்கோனே
 பற்றற்றலை வற்றுக் திரியெனப் பற்றுக்கொளக் கற்பித் துனபத
 முத்திப்பதம் சித்தித் திடவருள் - புரியாயோ?
 திக்குத்தலை வைத்துத் திரிபிர மற்குச்சிறை விட்டுட் உயிர்படைப்
 பித்தித்திரு வெற்றிச் சிவகுரு - எனவோதும்

திக்குப்படை கொட்டிச் சமரது வைத்திட்டசு ராக்குக் கொருசரம்
 விட்டுத்தலை வெட்டத் தகவல் - வடிவேலா
 முக்கட்சிவன் விட்டத் தொளிதரு நெற்றிக் கனலுமுற்றும் ரமரும்
 மெச்சப்புக் முற்றுத் திருவருள் - புரிமாவை
 முத்துக்கும் ராக்குத் தமிழிசை மிக்கத்தொரு பக்திச் சரமது
 குற்றிக்கழு லர்ச்சித் திமேருள் - தாராயோ?
 தக்கப்புக் முற்றுப் பணிபவர் மக்கட்சுக் முற்றுப் பரபத
 முற்றின்றிட வைத்துப் பெருவருள் - புரிவாழ்வே
 தர்க்கித்திடு முத்துத் தமிழினில் சித்தத்தினை வைத்துத்
 தவறினைக் கற்பித்தமு தத்தைக் கருளிடு - முருகோனே (01)

மங்கலம் மேவு வாழ்வில் மன்நனி வாழு மாறு
 சங்கைய தாக வாரித் - தருவேலா
 மங்கையர் பாதந் நாடி தந்துயர் கூற வோடி
 யங்கவை மாறு மாறு - அருள்கோவே
 சங்கலை வாரி மீது தண்ணிரு மாத ரோடு
 பொங்கர வேறு மாயன் - மருகோனே
 தங்குரு வாக மாறி நன்குறை யாடு காதில்
 சங்கரன் தேர வோது - குருநாதா
 தங்கலை யாறு சேர தண்மதி கூடு நாதன்
 கண்பொறி யாறி னுாடு - வருவோனே
 தம்முக மாறு கூறி யங்கமு மாறிப் பாவை
 தன்முக மாகு மாறு - தருவோனே
 நங்குலம் வாழ நீல வுன்மயி லேறி யேவந்
 தெந்தமை யானு வேலை - யுடையோனே
 நந்தம் ராகு வார்கள் தங்குறை தீர வேநின்
 றின்னரு ஸியு மாவை - முருகோனே. (02)

பங்கமா வைத்தமுக மங்கைபா தம்பரவ
 அங்கமா றக்கருணை - புரிவேலா
 பந்தமா கீச்சரும் கெஞ்சவே வல்லசுரர்
 அஞ்சுமா றத்தலையை - அரிகுரா
 கங்கைகூ டும்அரனின் கண்ணில்பா யும்அனலில்
 வந்துபே ரின்பமதை - யருள்பாலா
 கந்தபா தம்பணியு மன்பாவா முக்கருணை
 சிந்துவே ஸைக்கரம - தணிவோனே
 மங்கைபா சப்பிடியில் வெந்துநோ யற்றலையு
 வஞ்சனா கிப்புவியி - லுழுல்வேனை
 வந்துதா ளைத்தொழுது நின்றுபா டிப்பரவ
 வல்லஞா னந்தினமும் - அருளாயோ?
 சங்குலா விப்பெருகு பொங்குமா முக்கடலுக்
 கண்மைகீ ரிக்கருகு - உறைகோனே
 செங்கைமீ ளொத்தவியி மங்கைமா ரைத்தமுவ
 சங்கைமா விட்டபுர - முருகோனே

(03)

காலபய மின்றி ஆலமதை யன்னை
 ஓலழிட வுண்ட - சிவன்பாலா
 காதலது கொண்டு தேடவரி யுன்றன்
 காலதைவ ணங்க - அறியாது
 ஞாலமயல் கொண்டு ஆசைகொட லைந்து
 ஆரழல்ம றந்து - திரிவேனை
 நாதனெனு முந்தன் நாமமெபு கன்று
 நாளுமிரு வென்று - பணியாயோ?
 கோலமத ழிந்து ஞாலமது ழின்ற
 கோதைமுகந் தன்னைத் - தருவேலா
 கோதிலருள் சிந்து பாதமதை நெஞ்சிற்

காணவரு ளன்று - பெறுவேனோ?

மாலயனும் வந்து வேலபய மென்னச்

சீலவரு ளள்ளிப் - பொழிவோனே

மாதிருவர் கெஞ்ச மாசிலெழில் கொஞ்ச

மாவைங்கர் நின்ற - முருகோனே

(04)

பொருதவரு கூர் குருதியது வார

விருதுவடி வேலை - விடுவோனே

புகழதுள தான அழகுளிரு பாத

அடியிணையைப் பாடப் - பணியாயோ?

கருதிவரு மாது பரியிருவு மாறக்

கருணைபுரி யாறு - முகவோனே

கடையனிவ நாளும் கருணைபொழி பாத

கமலமதில் வாழு - அருளாயோ?

எருதுதனி லேறு சிவசெவியில் வேதப்

பொருளதனை யோது - குருநாதா

எடுபிறவி மாள கொடியவினை தாள

எழிலருளை வாரித் - தாராயோ?

பெருதவரி னோடு அருமுனிவர் நாமம்

பிரியமுட னோது - அருள்வோனே

பெருகிநனி பாயும் திருவருளை வாரிப்

பொழியவரு மாவை - முருகோனே

(05)

தாவு மாழு கத்து மங்கை மாறை வேர றுத்து அங்க

மாற வேவி டுத்த கந்த - எனவோதும்

துாவு மாவி டத்தை யுண்டு பாக மேகொ டுத்த கண்டன்

கால வேயு தித்து வந்த - குமரோனே

காவு தோலு ரித்த ணிந்த காதி லேயு ரைத்த வண்ண

மோதி யேது தித்து நின்னெப் - பணியாமல்
 காச தேயு மைத்து ழன்று காய மேறி ஸைக்கு மென்றுள்
 கால தேம றந்து ஸைந்து - திரிவேண
 பாவ தேதொ டுத்து வந்து பாடி நான் மைக்கு மெந்த
 வேளை தோறு மொத்து வந்து - காவாயோ?
 பாவ மாவி ணைக்கு வந்த பாழு ழுனெ டுத்து ஸைந்த
 பாவி யாமெ ணக்கி ரங்கி - வாராயோ?
 மாவி லேஷ ஸித்து நின்ற சூரை யேவ தைக்க அன்று
 வீர வேல்வி டுத்த செந்திப் - பதிவாழ்வே
 மாயை யாலெ டுத்து வந்த மாசி ளாத மைக்க வந்து
 மாவை யேயு கந்த மர்ந்த - கந்தவேளே (06)

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடியடி யார்களது
 ஏதமது தீரவருள் - புரிவோனே
 ஏமமொடு சாமமதும் நேயமொடு பாதபுக
 மேதினமு மோதுவழி - அறியேனை
 நாறுமுட லோடுலவு பேயனென வேகருதி
 நாதியில ஸானவெனைத் - தள்ளிடாதே
 நாமமது ஒதுமடி யாரினொடு கூடியுன
 நாமஇசை பாடிவரு - மருள்தாராய்
 வேறுபடு கீரிமுக மாறநகு லேசரருள்
 வாருபதி கீரிமலை - யருகேதான்
 வேலினொடு நாடிவரு வார்கள்வினை யோடஅருள்
 வாரவிரு மாதருடன் - அமர்கோவே
 மாறுபடு கூருடல் நீறுபட வேலைவிடு
 மாறுமுக னாகிவரு - முருகோனே
 மாழுகம தோடஅருள் வாருமுரு காஅழுகு
 மாவைநகர் மேவியிரு - கந்தவேளே (07)

ஏழு ஆறு மாத ராரும் நாத மோடு ஒது கீத
 வேத முடு ஒடி வாரி - வந்துபாய
 ஏரு லாவு வீதி யூடு கூறு போடு மாத ராரும்
 கூழ் வேல நீயுங் கீரி - மலைவந்தே
 ஆழு பாத மீது காத லான பேர்க ணீரை வார
 ஆடு மாழி நீரி னாடு - வந்துபாய
 ஆசு வாச மாகி நீயுன் நேசர் மீது பாச மாகி
 ஆசை யாவுங் கூட வாரி - அருளாயோ?
 கூழு தீமை யாவு மோடு நாம மோதி வாழு பூமி
 ஆழு வாழ்வ சேரு மாறு - அருள்கோனே
 கூது லாவு நாயி னேணென் தீது மாறு மாறு பாடி
 நீடு பாத மீது கூட - அருளாயோ?
 மாழு மாறு கால தேவன் தூதர் பாச மேவு காலை
 பாவி யேன்மு னோடி நீயும் - வாராயோ?
 மாசி லாது வாழு வோருள் வாச மாகி வாழு கோவென்
 ஞோது மாவை மேவி வாழு - கந்தவேளே (08)

தன்மு கம்பி றழ்ந்தி ருந்த குந்த கம்பு கன்று மங்கை
 தஞ்ச மென்று கெஞ்சி நின்று - அழுவேதான்
 அஞ்ச லென்று வந்து அந்த கந்து கம்மு கம்ம றைந்து
 நன்மு கம்வ மங்கி யன்று - அருள்வேலா
 வன்பு கழ்வி ரும்பி யுந்தன் செம்ப தம்ம றந்து சென்ற
 வஞ்ச கஞ்ச னஞ்ச கின்ற - முருகோனே
 வஞ்ச கஞ்செய் நெஞ்சு கொண்டு செஞ்ச தங்கை கொஞ்சு தண்டை
 தங்கு பங்க யம்ம றந்து - திரிவேணை
 அன்பு டன்ப ணிந்து சந்த சிந்து கள்பு னைந்து வந்துளன்
 தண்ப தம்ப ணிந்தி ரென்று - அருளாயோ?
 அந்த கன்நெ ருங்க நின்று அஞ்சி டென்ஹ ளம்பு குந்து

அன்பு டன்பு ரந்து வந்து - காவாயோ?
 உடன்ப தம்னி ணெந்து வந்து சந்த தமிழு ரங்கி டென்று
 செம்பொன் மண்ட பங்கள் கொண்ட - பதிமாலை
 வந்து நின்ற மூழ்ட னன்ப ருள்ள மெண்ணு கின்ற வண்ண
 நின்ற ருள்வ மூங்கு கின்ற - கந்தவேளே (09)

ஞாலமதி லேயு முன்று கோலமது மாறு மென்று
 வேலனுணை யேப ணிந்து - தொழுவேதான்
 மாழுகம தேக ணெந்து மாதுமுக மேவ மூங்கி
 மாகருணை யேபு ரிந்த - இறையோனே
 சீலவரு ளேவி யந்து வேலனுள மேவி ரும்பு
 மாலயம தேபு ணெந்து - தரவேதான்
 தீதகலு மாறு வந்து பாதையரு கேயி ருந்து
 தேவைகளை லாம றிந்து - அருள்கோனே
 காலபய மாகி வந்துன் காலபய மாகு மென்ன
 கானமயி லேறி வந்து - அருளாயோ?
 காதலது வாகி யுந்தன் நாமமது ஒது மன்பர்
 கூடவுற வாட வந்த - னருள்தாராய்
 கோலவிரு மாதர் நெஞ்சு வாழுமுரு காவு னஞ்சு
 கோலமதை நாலுங் கண்டு - தொழுகேனோ ?
 கோதிலரு ஸீய விந்த மாவையதி லேள முந்த
 கோவிலதி லேய மாந்த - முருகோனே (10)

உடலோடு குன்மமொடு முகமாறி வந்தரசி
 அவமானஞ் சொல்லிமனம் - மிகவாடி
 உளாநாடு முன்புகழை அகழுறு மன்பினொடு
 தின்மோதி னின்றுதொழு - உளமாகி
 திடமான வன்னருளை மிகவாரிக் கண்ணிமனம்

நிறைவாக அள்ளியருள் - பொழிவேலா
 திருமாதை நெஞ்சிலணி திருமாலி னுள்ளமதில்
 தினம்வாழு வண்ணவெழில் - மருகோனே
 கடலாக வந்துதொழு மடியார்க ஞள்ளமதி
 லுள்ளாவும் வந்தடைய - அருள்கோனே
 கருவூடு வந்தஸையு விதிமாறி யுந்தனது
 கழல்சேர வன்னுளம - திரங்காயோ?
 நடமாடு மஞ்சளுமிசை உடனாகு மங்கையருங்
 கரவேலும் கொண்டுபதம் - தொழுவேதான்
 நவமான உன்கருணை முகமாறும் கொண்டுவளர்
 பதிமாவை நின்றநுனு - கந்தவேவே (11)

குதிரையி னுருவ முகமுள அரசி
 குரைகழல் பணிய - அருள்வாரி
 குமிற்கு மிதய நினைவது அடைய
 குவியரு எதனை - பொழிவேலா
 விதிவழி யழலு கதியில னிவனை
 பதிதொறு மலைய - விடலாமோ?
 விந்யமொ ஞெது வியனடி பணிய
 மெனையழ விடுத - ஸமகாமோ?
 நதியென வடியு முனதருள் மழையில்
 நனையென மனம - திரங்காயோ?
 நவரச மிழையு மொருகவி புனையும்
 நலமது அடைய - அருளாயோ?
 கதியென வனது கழலினை பணிய
 கழுபினி யகல - அருள்மாவை
 கதிரவ னென்றின் றருளது பொழியுங்
 கருணைய துடைய - மருகோனே (12)

அருளதுவ மங்க ஒருபதியி தென்று
 அடைதுயர்பு கன்று - அழவேதான்
 அரசியள டெந்த பரிமுகம ரைந்து
 மதிமுகவ மங்கி - யருள்வேலா
 பருவரைபி மந்து பொடிபடுக வென்று
 ஒருகணைய தன்று - விடுவேலா
 பதநினையு மெந்தன் பவவினக ளைந்து
 பகரரிய வந்த - னருள்தாராய்
 வருமணைவி மெந்த ரெஞ்சுமலு மெந்தன்
 பிறவியற வென்று - பெறுவேனோ?
 வரமருஞ கந்த இரவுபக லுந்தன்
 இணையாடவ னங்கு - வரந்தாராய்
 திருமுறைபு கன்ற வழிமுறையி நின்று
 தொழுவருளை நங்கு - புரிமாவை
 தனைநிதமு வந்து திருவருஞ கந்து
 கதிபெறவ மங்கு - முருகோனே

(13)

நிலம தாழு மரச மங்கை குதிரை போல முகம மெந்து
 பிணிக ஸோடு மிகவு ஸைந்து - தடுமாறி
 நிகரி லாத நிதிய ழிந்து வழியி லாது துறைய டெந்து
 புகழு கீரி மலையை நம்பி - நீராடி
 நலம தாக விழிதி றந்து நகுல நீடு மருளி டென்று
 நகுல பாத மதை யிறைஞ்சி - வருநாளில்
 நவம தான பதிம ருங்கு நடுவ னாக அயிலி ருந்து
 நலம தீவ ததைய றிந்து - அதைநாடி
 அலகி லாத அருள்வ மங்கு சிறிய கோவி லதைவி ரும்பி
 நெடிய வீதி பலஅ மெந்த - பதியாக்க

அரசி மீது பரிவு கொண்டு பரிய தான் முகம் றைந்து
 அழக தான் முகம்வ ழங்கி - அருள்வேலா
 உலக மாயை வலைவி முந்து கமல பாத மதைம றந்து
 உழலு வேனு முய்ய வந்த - னருள்தாராய்
 உருகி யோடி உணர்வி முந்து உலவு வார்க னுளமி ருந்து
 உதவு மாவை நகர மர்ந்த - கந்தவேளே

(14)

திருவடி யதனை தொழுவரு மடியர்
 திருநிறை வடைய - அருள்வேலா
 தினமுன கழலை அபயம தடைய
 திருவரு ளதனை - பொழிவோனே
 பருவரை சிதறி பொருகர ரழிய
 பெருவடி வயிலை - விடுவோனே
 பரிமுக முடைய அரசியும் பணிய
 பரிவுட னருளை - சிவபாலா
 கருதிடு மென்து மனதினி லுலவு
 கவலைக ஸ்திய - அருளாயோ?
 கதியென தொழுது கதறிடு மெளியன்
 கழுபிணி யுழலல் - முறைதானோ?
 அருளது பெருகி அடியவர் துயர
 மறவருள் பொழிய - பதிமாவை
 அரியைய ரிருவர் மருவிட அயிலொ
 டமர்ந்தருள் புரிய - முருகோனே

(15)

மானினை நேர்விழி மாதவள் மாமுக
 மாதுய ரேகவுன் - பதிவெந்தே
 மாவினை யால்வரு நோயது மாறிடு
 மாற்றுள் வாரிடு - எனவேண்ட

தேனனை யாள்உறு நீவினை பாறிந்ல்
 வாழ்வற வேயருள் - பொழிவேலா
 தேவனுன் தாள்பணி யாதிரு பேயனை
 தீயனை நாமம் - தோதாத
 ஈனனை யேழ்புவி யாளிடு மாறோரு
 சேமம் தேவர - அருளாயோ?
 ஈயுமுன் கோமள பாதம் தேபணி
 மாகுக மேயடை - வரந்தாராய்
 கானிடை வாழ்குற நாயகி யாளோடு
 வானிடை மாதுடன் - மயில்மீது
 காவுயர் சோலைகள் சூழ்மணி மாடமுள்
 மாவையில் வாழ்திரு - முருகோனே

(16)

அல்லலத டெந்த வல்லிமிக நொந்து
 வல்பதமி தென்று - துயரோடு
 சொல்லியமு பங்கஞ் செல்லிதமி ரங்கி
 சொல்லலழகு கொஞ்ச - முகமாக
 மல்குமரு ளள்ளி நல்குமரு குந்தன்
 முல்லைநகை கண்டும் - பணியாத
 கல்மனமு ளெந்த னல்லலத கன்று
 நல்லனவி மழந்து - வாழேனோ?
 வல்லவினை தந்த தொல்லைதனில் வெந்து
 பல்வகையு ழன்று - திரிபேயன்
 எல்லையறு மன்பில் புல்லறிவு கொண்டு
 வல்லபல சிந்து - தரவேணும்
 பல்வளமி லங்கு நல்லுளமி குந்து
 பல்லவரி ருந்த - பதிமாவை

தொல்பதியி ருந்து தொல்வினைக் களாந்து

நல்லருள்வ ழங்கு - முருகோனே

(17)

அரியி னோடு மேதேடு அயனி னாரு மேகாண

வரிய பாத னீயாறு - முகவோனே

அதிர வாடு சூராதி மடிய தேவர் வானாள

அயிலை வாரி யேஏவு - மயில்வீரா

புரிய பாவ மீதார புவியி னாசை யாலோடி

அலையு நாயி னென்மீது - பரிவாகி

புகழு தோகை மீதாறு முகமும் வேலு மீதேவி

யவருஞ் சூழ நான்காண - வரவேணும்

அரிய நாம மேபாடி யழகு தாள தேசூடி

அவனி வாழ வேந்து - மருளாயோ?

அருமை யான தோர்வாழ்வு அகில மீதி லேகூட

அருளை வாரி யேநாஞ்சு - தாராயோ?

பரிய தாகு மாறான முகம தான தேமாற

பரிவி னோடு மேவாரி - யருள்வோனே

பணைக் னோடு மாவாழை அணிசெய் மாட மோடாஞ்

பதிய தான சீமாவை - முருகோனே

(18)

பரியி னுருவ முகம துடைய

அரசி யடிய - ததைவேண்ட

பரிவொ டழகு முகம தடையும்

படியு னருளைப் - பொழிவேலா

கரியி னுரியை யணியு சிவனின்

நுதலின் பொறியில் - வருவோனே

கத்தியி லெனது கவலை வடியுங்

கருணை பெறநின் - றறியாதே

திரியு புலைய னிவனின் மிடிகள்

அழிய அருள் - தருளாயோ?

சிறுவ னெனது ஞனது வடிவ

செறிய மறிவு - தரவேணும்

அரிய இலைக ஞலவு கொடிக

லலையு மழுப்பு - பதிமாவை

அரிவை யிருவர் மருவ அருளு

அயிலொ டமரு - முருகோனே

(19)

அருவரைகள் பாற அமர்ரிடர் தீர்

அயிலதனை வீசி - யெறிவேலா

அருளொழுகு பாத மதையிசையி னோடு

அநுதினமு மோது - வரந்தாராய்

பருவசுவ மாக வருமுகம தோடு

பரவரசி வாழு - அருள்கோனே

பதமலரை நாடி வெகுபுளக மாகி

பணியுமொரு ஞான - மருளாயோ?

திருவருஞ ஸாவு சுருதிதரு நாதர்

கருதுபொரு னோது - குருநாதா

திருவதனி ஸாசை விடமனமி ஸாத

சிறுவனென யாள - வாராயோ?

கருணையது வார வருமயிலி னோடு

கமலபத மாதர் - புடைத்துழ

கழனியொடு வாழை கழுகுகொடி குழு

கவினழுகு மாவை - முருகோனே

(20)

அகல வருதிரை பெருகிடு கடலதி

லலையு பதியதி விகழு பிறவியி

ஸகவ முகமொடு அலைபடு மொருவினை - யதுதீர்

அருளு முனதிரு பதமல ரதைநித
 மடையு நினைவது இலணை விணைவழி
 யலையு மனமொடு உலவிடு மிவனினைத் - தள்ளாதே
 அகில மதனிலி லுனதிரு பதமதை
 யடையு மறிவொடு திரிதரு மடியவர்
 நடுவி லுனபத நினைவொடு கிடவென - அருளாயோ?
 அதிக வதிசய மதுதரு முனடுக
 முதனை யுரைசெயு மறிவது நனிவரு
 மருளை எளியவ னடைவழி புவியினில் - கூடாதோ?
 சகல புவனமு மதிரிடு நடையொடு
 சமரை புரியும சுரரவ ரலநிட
 சடுதி யெனவிடு பெருசர மதையுடை - மயில்வீரா
 சரச வனமுறை குறமக ளொடுவரு
 சுரரி னிளமக எருபுற மமரநல்
 ஸழகு பெருகிட அமரறு முகமுடை - சிவபாலா
 இகம ததிலுன திருவடி பணிபவ
 ரிதய முளதது நிறைவற அருளிடு
 இனிய னெனவரு முனிவரு யறிஞரு - முரரமாவை
 இசையு மயிலொடு அயிலது மணிசைய
 இணையி லருளினை கலியினி ளருளிடு
 மிறைவ னெனவிருந் தநுகின மருளிடு - முருகோனே. (21)

புனைமதி யராவு பூணு புகழ்நகு லேசர் பாதம்
 புகலிட மதாக நாடி - வருபாவை
 புளகித மிதுார கோயி லதைவெகு விநோக மாக
 பொலியழ கதாக ஈயக் - குடியேற
 நனைவிழி யதாகு பூவை நகைமுக மதாகு மாறு
 நனியரு ளொவாரி வாரி - யருள்வேலா

நடமத ணெயாடு மீச நளினமி குபாத நீழல்
 நலமதோ டீஞ்சு வாழ - அருளாயோ?
 வினைவழி யுலாவு சேயன் விபரம திலாத பேயன்
 வியனடி தொழாத நாய - ணெணைநீயும்
 விதிவழி விடாது பூமி மிகுதுய ருநாது நானுன்
 விரைகழ னிருபங் காணு - வரம்வேணும்
 மணையினொ டுவாழை சோலை மருவுத மிழ்வேத மாலை
 மறைமுறை யிலான பூசை - பெறுவோனே
 மகிமைப லவான மாவை பதியத ணெயாழு நீல
 மயிலதி னிலேறி யாடு - முருகோனே (22)

துரகமுக மோடு வந்து அபயநகு லேச வென்று
 அடியிணையி லேவி முந்து - மிகவாடி
 துவழுமன மாகி யிந்த பதியதனை நாடி வந்து
 தொலையவருள் வாரி டென்று - அழவேதான்
 பரவுமிள மாது சிந்து மழகததி லேசி றந்த
 பருவரதி போல வந்து - புவிவாழ
 பவவினைய தேக ணெந்து பதறிணைவ தேவ மங்கி
 பயிலுமயில் மேலு கந்த - குமரேசா
 விரவுமனை யேகி டந்து உலையுமிவ னாற வந்தன்
 விரைகழல தேயு வந்து - அருளாயோ?
 விமலனுன தாணிணைந்து கவிதமிழி லேபுணைந்து
 வினயமுட ணேபு கண்று - கிடவேனோ?
 மரவுரிய தேபு ணைந்து பெருவனமே லாழு லைந்து
 மறுகுரகு ராக வன்றன் - முருகோனே
 மகிழரச மாது தந்த மறுவதில வீடு கந்து
 மயிலுலவு மாவை நின்ற - முருகோனே (23)

பேரி யேழு முங்க வந்தன் நாம மேபு கன்று அன்பர்
 பாட வேயெ முந்து வஞ்சி - யரினோடு
 பேச மாச தங்கை கொஞ்ச மாம யூர கந்த ணந்த
 ஆடு மாம யில்லி வர்ந்து - அழகான
 தேரி லேறி வந்து எங்கள் மாய மாம வங்க ணைந்து
 தேவை யேவ முங்கு கின்ற - முருகோனே
 தேவ ரேயி றைஞ்சி றண்டு பாது மேம றந்து செம்பொன்
 தேட வாவ டங்க என்று - பெறுவேனோ?
 வாரி யேக டந்து வந்து வார மாவ ணங்கி நின்ற
 மாது மாமு கம்அ கன்று - நிலைமாற
 வாச மாம ஸர்பு ணைந்த மாத ராள கங்கு ஸிரந்து
 வாழ வேயி றங்கி யன்று - அருள்வேலா
 மாறி போல ரூள்வ முங்கி மாயை யாலு முன்ற துன்ப
 மாறு மாறு ளம்ம ஸர்ந்து - தரவேணும்
 மாறி லாத அன்பு நெஞ்சர் நேச மாகி யன்பொ டிந்த
 மாவை யேயு கந்த மர்ந்த - கந்தவேளே

(24)

பெருவி கம்ப தாகி பொருது கின்ற சூர்
 பொறிக லங்க வேலை - விடுவீரா
 பெருகு மன்பி ணோடு அருளி டென்று மாது
 பணிய இன்ப மாகி - யருள்வேலா
 கருதி யன்பி னாலுன் கழல்நி ணைந்து நாஞ்சும்
 கவிபு ணைந்து பாட - அறியாத
 கதிய தொன்றி லாத கடைய ணென்ற போதும்
 கனிவு சிந்து பாத - மருளாயோ?
 கருதி தந்த நாதர் செவிபு கன்ற பால
 னெனவி முங்கு சீல - குருநாதா
 ககநி றைந்த வாழ்வு புவிய மைந்து வாழ

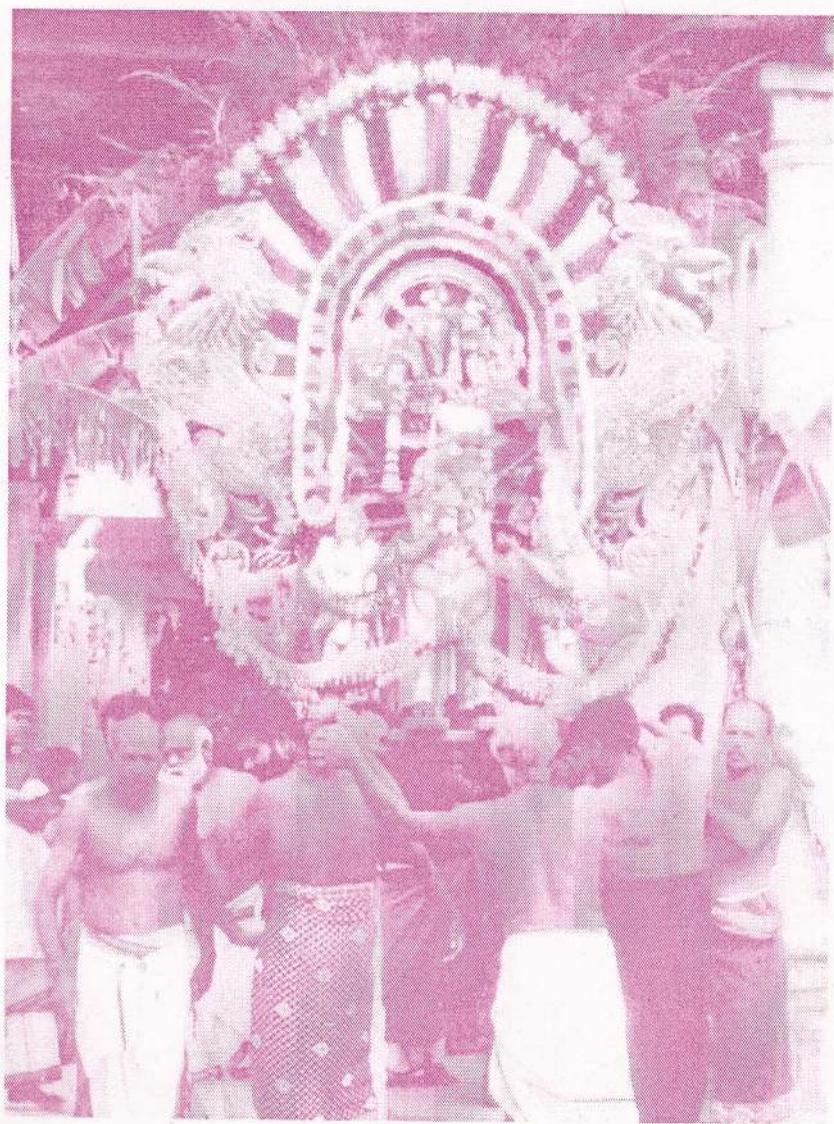
சுட்டு முந்தன் பாத - வருள்தாராய்
 அருளி லங்கு வீதி தனிலு ருண்டு ஒடு
 மழகு மஞ்ச மேறி - வருதேவே
 அரிய சந்த வேத மறைமு மங்க சுடி
 வருளி லங்கு மாவை - முருகோனே

(25)

திருதரு முழையவள் மருவிடு சிவனவன்
 சிறுபொறி யதில்வரு - குமரேசா
 திகழுன புகழுரை தனைமறந் தலைபடு
 தெருதொறு முரைதரு - நாயேனை
 கருதரி பதமிது கதிதர எனுமொழி
 களைமறந் தவமது - திரியாதே
 கனவிலும் நனவிலு முனகழல் தொழுதெழு
 கருணையத தடையருள் - புரிவாயே
 அருளளி மலரடி அறிவொடு உயிரைவை
 அடியவர் நடுவினில் - வினையேனும்
 அழுதழு துனபுக எதுசொலி யுருகிடு
 அருளதை யிகமது - பெறுவேனோ?
 பெருபரி யுருவுடை அரசிய எழுதிடு
 பிணிகெட அருளிடு - பதிமாவை
 பிழியிடை யரிவைய ரிருபுற மரவுன்
 பெருவரு எதையளி முருகோனே

(26)

குபம்

நூலாசிரியர் பற்றி

உணர்வினின் வல்லராய் அணிபெறச்செய்யுள் யாத்துத்தரும் கவிஞராக விளங்குவார் திரு. இராசையா குத்தாசன் அவர்கள்.

நாற்றாண்டு காலமாகச் சைவப்பாரம்பரியம்

நின்று நிலைத்து உண்மை புலப்படுமாறு நாயன்மார்க்ட்டு என்ற பெயர் புண்டு கிராமமே இவர் பிறந்த கிராமம் ஆகும். பிறந்த மண்ணின் குழலும், கவிஞர் சொக்கன், மகாவித்துவான் வீரமணி ஜயர் போன்றவர்களின் வழிகாட்டலும்

இராசையா குத்தாசன் அவர்களை உகைம் போற்றும் கவிஞர் ஆக்கின். யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சைவ நிறுவனங்கள் ஆகிய சைவபரிபாலனாசபை, சைவவித்தியாவிருத்திச்சங்கம் திருநெறிய தமிழிசை வெளியீட்டுக்கழகம் போன்றவற்றின் தொழிற்பாட்டுக்குப் பேருதவி புரிபவர் இவர்.

ஊஞ்சற்பாடல், திருப்பள்ளி எழுச்சி, கீர்த்தனை, அந்தாதி,

திருமண வாழ்த்துப்பா, பாராட்டுப்பா முதலிய பல பாடங்களை இயற்றித் தந்து அறிஞர் பெருமக்களின் உள்ளங்களில் இவர் இடம் பெற்றிருக்கிறார்.

கவிஞராக மட்டுமேன்றி, தலைசிறந்த நிருவாகியாய், பண்ணிசை வல்லவராய் புராண படன வித்தகராய், கணக்கியல் வல்லுனராய், சமாதான நீதிபதியாய் இவர் உகூக்கு உதவுகின்றார்.

“சிவாலய பூசையில் சிவத்தமிழ் வேதங்கள்”

“வாழ்வில் வளம் தரும் வண்டமிழ் வேதங்கள்”

“அபரக்கிரியையில் ஒரு நோக்கு”

என்பன இவரால் உருவாக்கப்பட்டு வெளிவந்தன.

வெவாறு இவரின் பதைப்பட்ட செய்கைகளாற் பண்பட்ட வாழ்வு காரணமாக உள்ளத்தில்

உண்பாகிய உணர்வினால் மானைக்கந்தன் பக்கமானை வெளிவந்திருக்கிறது. பாடங்களைப் படித்து உண்மையை உணருங்கள்.

வ. பேரவையாகம்
நகர்வை.

அங்கு உலகங்கைத்திருமுறை மற்றும்,

பிள்ளையார் இசைகம் நல்லூர்.